

denne Skattelov sandsynligvis vilde bevirke, at visse smaa Virksomheder vilde faa svært vanskeligt ved at bestaa for Fremtiden. Jeg kan heller ikke se rettere end, at dette er en af Lovforslagets svageste Sider, idet man sikkert fra alle Sider meget nødig vil gaa med til at foranledige, at specielt enlige Kvinder ikke ogsaa fremtidig igennem saadanne Forretninger, som de hidtil har drevet, kan blive i Stand til at tjene en sikkert i mange Tilfælde haardt tiltrængt Indtægt. Jeg forstaaer meget vel, at naar man skal have en effektiv Kontrol, kan der blive visse Vanskeligheder for disse smaa Virksomheder. Jeg vil imidlertid længst muligt haabe, at disse Vanskeligheder kan overvindes, saaledes at det ikke skal blive nødvendigt at indstille disse smaa Virksomheder, og at der altsaa igennem Udvalgsbehandlingen vil kunne naas en tilfredsstillende Ordning erhvervsmæssigt set.

Det kan være, at der ogsaa paa andre Punkter er Bestemmelser, som for de paa-gældende Erhverv er uheldige, og dér er det da klart, at man som altid med størst mulig Velvillie i Udvalget vil høre paa disse Erhvervs Besværinger og saa vidt muligt vil imødekomme dem, idet man dog formentlig maa fastholde, at Skatten ikke bliver væsentlig mindre end forudsat.

Med Hensyn til det sidste Lovforslag, der altsaa vedrører Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m., skulde den finansielle Betydning deraf være, at der herigennem skulde indvindes 15 Mill. Kr. Medens man i Almindelighed vistnok tør antage, at de Indtægter, hvormed den højtærede Finansminister i sin Oversigt har regnet, er rigelige, er det derimod den almindelige Mening, at for denne specielle Afgifts Vedkommende kan man paaregne en hel Del mere end de 15 Mill. Kr.; man har endda nævnt saa store Tal som 40—50 Mill. Kr. Naar disse store Tal er nævnt, er jeg dog tilbøjelig til at tro, at man regner med Omsætningen i 1920; men efter de Oplysninger, jeg har faaet fra en, som jeg mener, god Kilde, er Omsætningen i Kafeer og Restauranter nu meget væsentlig mindre; at tro, at man skulde faa 40—50 Mill. Kr. ind af denne Skat, vil derfor vistnok være at tro noget alt for gunstigt. Hvad denne Skat i Almindelighed angaar, nærer mit Parti en afgjort Sympati for den, for saa vidt det drejer sig om Luksusforbruget. Men der er jo her den meget kedelige Ting, at samtidig med, at man beskatter den Form for Forbrug, som man virkelig kan kalde Luksusforbrug, kan man jo meget vanskelig undgaa at komme til at beskatte

ogsaa det Forbrug, som er nødvendigt, om jeg saa maa sige, og navnlig tror jeg, det vil blive meget svært at gøre rimelig Forskel i saa Henseende ved den Form for Beskatning, som er foreslaaet i Lovforslaget. Formen er jo den, at man for hver Ting, man faar, eller hver Gang man afregner, kommer til at betale 10 pCt. deraf i Skat. Jeg vil tro, at denne Form i visse Tilfælde vil vise sig at være fuldkommen upraktisk; jeg kan saaledes vanskeligt tænke mig, at der om Natten — ej heller om Dagen for den Sags Skyld — paa Fredericia Banegaard vil være Mulighed for at skrive alle de Notaer, som skal til efter dette System. Jeg vil antage, at en Omsætningsskat i mange Henseender vil være en bedre Beskatningsform. Med den Form for Afgiften synes det mig ogsaa muligt at imødekomme visse rimelige Hensyn. Det forekommer mig saaledes, at man herigennem kunde lette Skatten noget for de Handelsrejsende — for at nævne en Klasse, som i særlig høj Grad rammes af denne Skat. Det forekommer mig ogsaa, at man herigennem kunde bevare Restaurationernes Ret til ved Siden af at være Restaurationer i al Almindelighed tillige at være Pensionater. Det er mit Haab, at den højtærede Finansminister ikke vil stille sig helt afvisende overfor Tanken om at omlægge Skatten paa den her antydede Maade.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann talte om, at man burde dele Restauranterne; og det kan naturligvis for visse Restauranter i visse Henseender være en Behagelighed at faa en lavere Afgift; men om denne Behagelighed ikke rigeligt vilde kompenseres for dem ved, at man satte dem f. Eks. i 3die Klasse, er jeg ikke saa sikker paa. Jeg tror ikke, nogen Restaurant vilde holde af paa denne Maade at blive klassificeret som staaende lavere end andre, saa den Vej tror jeg virkelig er ganske ufremkommelig.

En Svaghed ved hele denne Skat turde ogsaa være, at man i mange Tilfælde vil faa svært ved at skelne mellem de Steder, hvor man skal tage Skatten, og de Steder, hvor man ikke skal tage Skatten, f. Eks. skelne mellem, hvad man rettelig kan kalde Pensionater, og hvad man maa kalde Restauranter. Det er saaledes meddelt mig, at ude paa Kysten, hvor man har Sommerpensionater i rigelig Mængde, er der ikke noget i Vejen for, at en Mand ude fra Gaden kan gaa ind i et saadan Pensionat og faa, hvad han ønsker. Det vilde jo være ganske urimeligt — hvis det forholder sig, som det er sagt mig —, at saadanne Pensionater skulde være gunstigere stillet end